

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 87.

Lovte Session.

40de Møde.

Onsdagen den 5te Decbr. Kl. 1.

(Forsfat.)

Indenrigsministeren ad interim (forsfat): Man kan ikke sætte Maximum for Delinqventomkostninger; thi det berører ikke paa Amtsraadet; Amtsraadet vil gjerne undgaae alle Delinqventomkostninger ligesom overhovedet alle Lovbefalede Udgifter. Men for de ikke ligefrem Lovbefalede, som jeg nu har betegnet, finder jeg, at det er ganske naturligt, at der i Vedtægten fastsættes et Maximum, som ikke maa overskrides uden Ministeriets Samtykke. Det er et Tilfald med den communale Virksomhed, som det ligger i Sagens Natur, at Staten maa udføre, og som selvfølgelig bliver større, jo større Rættigheder man giver Communen. Vi have i Loven af 8de Marts 1856 om Skolevesenet noget lignende. Der er der visse Udgifter, som Skoleraadet kan udrede, som ere ligefrem Lovbefalede, f. Ex. Alderstillaæg og Bidrag til Pension. Endvidere er der en heel Deel andre, der ikke ere Lovbefalede. Dernæst er der i selve Loven fastsat et Maximum af 24 p. pr. Ed. Hartkorn (Stemmer: 12 p.). Sa, naar de komme over 12 p., træder Statens Bidrag til, og saa gaae Staten og Communen sammen, indtil de naaer 24 p. Der er altsaa fastsat et Maximum, men der er ikke meddeelt Ministeriet Tilladelse til at gjøre Undtagelser deraf; det skal ske ved Lov. Det har altsaa sin Analogi i den tidligere Lovgivning, og jeg maa meget holde paa dette

Punkt. Jeg tilstaaer oprigtigt, at det er en Feiltagelse, at der ikke er blevet stillet forskjellige Endringsforslag til denne Sags anden Behandling, en Feiltagelse, som jeg selv er Skyld i, men det er ikke væsentlige Punkter, som jeg skal tillade mig at gjøre gjældende ved denne Sags tredje Behandling. Jeg skal ogsaa tilføie, at ligeoverfor saa store og mange Paragrafer omfattende Endringsforslag bliver man jo stillet i den ubehagelige Nødvendighed at maatte gjøre sine Endringer gjældende gennem Underændringsforslag. Pladsen indtages af Udvalget; istedetfor at Udvalget skulde frembringe sine Forandringer gennem Endringsforslag, erobrer det det hele Terrain, kaster Ministeriet reent ud af det, og saa maa man see gennem Underændringsforslag at indtage de gamle Positioner. Jeg siger dette paa ingen Maade for at beklage mig, thi Mængden af de Endringsforslag, som maatte stilles, indeholder tilstrækkelig Retsfærdiggjørelse for ikke at affatte Endringsforslag; jeg siger det kun som en Undskyldning for, at jeg ikke ved denne Sags anden Behandling har stillet mine Endringsforslag.

Ordføreren: Jeg skal indskrænke mig til den Bemærkning, at jeg har en meget levende Tølelse af de Indvendinger, der kunne gjøres mod den brugte Fremgangsmaade, og at jeg derfor ikke vilde have deeltaget i denne uden med den høitærede Ministers eget Samtykke.

Madvig: Den Bemærkning, jeg ganske kort skal tillade mig at gjøre, angaaer et Punkt, hvorefter den ærede Ordfører i sit første Fore-